

100 שנה לפרשת דרייפוס

THE DREYFUS AFFAIR -
A HUNDRED YEARS ON

502 ■ 11/1994 ■ כסלו התשנ"ה

רשות הדואר
ISRAEL POSTAL AUTHORITY
השירות הבולאי PHILATELIC SERVICE

צרפת הפכה במה למעין מלחמת אזרחים תרבותית. במחנה אחד רוכזו כל אלה שראו בביקורת על הצבא, פגיעה בבטחון המדינה ובגידה לאומית. במחנה השני התקבצו כל אלה שחשבו שזכויות האדם הן ערך מרכזי בהתפתחותה של דמוקרטיה ליברלית. המאבק הוכרע לאחר הגילויים של שרשרת זיופי המסמכים שהפילו את הנאשם. ב-1899 נערך משפט צבאי חוזר שאמנם שוב מצא את הנאשם חייב בדיון, אולם מיד לאחריו ניתנה לדרייפוס חנינה מאת הנשיא והוא שוחרר. ב-1906 זכה דרייפוס לזיכוי מלא ועוטר באות לגיון הכבוד היוקרתי בחצר בית-הספר הצבאי. הפרשה באה אל סיומה עם ניצחון הצדק המשפטי. המאבק למען זכויות האדם, לעומת זאת, לא הסתיים.

ד"ר שלמה זנד

מרצה בכיר בחוג להיסטוריה כללית
באוניברסיטת ת"א

ב בוקרו של ה-5 בינואר 1895, בחצר בית-הספר הצבאי אשר בלב פריז, נערך טקס הסרת הדרגות לסרן אלפרד דרייפוס. מתוך ההמון נשמעה הקריאה "מוות ליהודים". לאסיר המושפל נותר רק למחות ולטעון לחפותו. כמה חודשים קודם לכן הוא נעצר ונשפט בעוון ריגול ובגידה במולדת הצרפתית. העיתונות האנטישמית הסתערה על המשפט ובמסע חסר תקדים הפכה את דרייפוס סמל ליהודי הבוגד. ההתעניינות התקשורתית בפרשה הביאה לטקס העצוב עיתונאים רבים מרחבי אירופה. בין הבאים נכח גם תיאודור הרצל, שליח עיתון וינאי בצרפת, שמפגשו עם האנטישמיות המחודשת בדמוקרטיה הראשונה באירופה, תרם לא מעט לכתיבת חיבורו "מדינת היהודים".

בשלב הראשון לא נמצאו בציבור הצרפתי קולות שפקפקו במידת הצדק המשפטי, בדיוק כמו שלא התעוררו תגובות-נגד לגל ההשמצות האנטי-יהודי. הראשון שהתגייס להגנתו של הנאשם, שבינתיים נשלח לאי השדים, היה ברנאר לאזאר, עיתונאי וסופר יהודי צרפתי ששוכנע בחפותו של הנאשם ופרסם בבריסל את ספרו "טעות משפטית - האמת על פרשת דרייפוס". עד סוף 1897 היו תומכיו של דרייפוס מעטים ובודדים.

ה מצב השתנה ב-13 בינואר 1898 עם פרסום ה"אני מאשים", מאמרו החשוב של אמיל זולא. הסופר הידוע תקף את צמרת הצבא והאשימה בסילוף האמת, בצביעות ובפחדנות. בתוך ימים ספורים, הצטרפו אינטלקטואלים רבים לעצומות התובעות עריכת משפט חוזר לדרייפוס.

THE DREYFUS AFFAIR -
A HUNDRED YEARS ON

On the morning of 5 January 1895, on the parade ground of a military college in the heart of Paris, the ceremony reducing Captain Alfred Dreyfus to the ranks, took place. The cry of "Death to the Jews" was heard from the crowd. It was only left to the humiliated prisoner to protest his innocence. Several months earlier he had been arrested and tried for spying and treason against France.

The antisemitic press "had a field day" at the trial and in an unprecedented effort turned Dreyfus into a symbol of the treacherous Jew. The media interest in the affair brought a large number of foreign reporters to the unhappy ceremony. Among those present was Theodor Herzl, the representative of a Viennese newspaper in France, whose encounter with this antisemitic revival in Europe's leading democracy, contributed to his writing "Der Judenstaat", a landmark in the history of Zionism.

To start with, no public figures voiced any doubts as to the nature of the justice meted out, just as there was no official reaction to the wave of antisemitic feeling in the country. The first person to come to the defence of Dreyfus, who had meanwhile been sent to Devils Island, was Bernard - Lazare, a French Jewish reporter and writer who convinced of Dreyfus' innocence, published "the Truth about the Dreyfus Affair" in Brussels. However, by the end of 1897, Dreyfus' supporters were still few and far between.

The situation changed radically on 13th January 1898 when the author Emile Zola published his major article: "J' Accuse". The famous writer openly attacked the military establishment, accusing it of distorting the truth, and acting in a hypocritical and cowardly manner. Within a few days, many intellectuals put their names to petitions calling for a retrial. France became a kind of battlefield in a cultural civil war. In one camp there were those who regarded criticism of the army as damaging to national security and as treason. In the other were those who regarded human rights as central to the development of liberal democracy.

The battle was decided by the discovery of a series of forgeries in the document which had incriminated Dreyfus. A retrial was held in 1899, but again he was found guilty. However, immediately after this second court martial, Dreyfus was pardoned by the President of the Republic and released from custody. In 1906 Dreyfus was granted a full

חותמת - אירוע להופעת הבול
SPECIAL CANCELLATION

pardon and on the same military parade ground where he had been dishonoured, was awarded the coveted Legion of Honour. The affair concluded with a victory for Justice. The battle for human rights, however, was not over.

Dr. Shlomo Sand

THE DREYFUS AFFAIR - A HUNDRED YEARS ON

Issue: November 1994
Designer: Rafi Dayagi
Size : 40 mm x 25.7 mm
Plate no.: 237
Sheet of 15 stamps
Tabs: 5
Printers: Government Printers
Method of printing: Offset

L'AFFAIRE DREYFUS - 100 ANS

Emission: Novembre 1994
Dessinateur: Rafi Dayagi
Format: 40 mm x 25.7 mm
No de planche: 237
Feuille de 15 timbres
Bandelettes: 5
Imprimerie: Presses du Gouvernement
Mode d'impression: Offset

100 AÑOS DEL PROCESO DREYFUS

Emission: Noviembre de 1994
Dibujante: Rafi Dayagi
Tamaño: 40 mm x 25.7 mm
No de plancha: 237
Pliego de 15 sellos
Bandeletas: 5
Imprenta: Imprenta del Estado
Sistema de impresion: Offset